בס"ד

יום ה' כ"ז באייר תשנ"ט (23 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום 42 יום, שהם 6 שבועות בדיוק.

כיוון שמחר, כ"ח באי"ר, הוא יום הקדוש בתולדות ישראל, גם לבנים ומכם בקרוב שלנו - הוא **יום ירושלים** - ברצוני להביא את המאמר הנ"ל בשלמותו ולא משתנינו, במיוחד בשנה שאנו שוקדים את המשך דרכנו:

"ירושלים של ומעלה לשבט יה" - ר' משה בן נחמן

נשאלת השאלה, בהחלה רבה: מדוע לא נתן הקב"ה את ירושלים בידינו אז, בתש"ח (1948), ובמה נכשלנו שהיא תוחזר לנו עתה? בדרך כלל, כל זמן בדרך הטבע, היא נשמרה מידינו אז, ושוב באורחות פלאי, מצבר להמיון היא ניתנה לנו, היא הושבה לנו עתה.

בהשובה לכך, רמוזה לנו בסוד-שיחת של חכמי קדם. על ירושלים נאמר בתלמוד הירושלמי: כשיר שתובדה לה "תדין" - עיר שתחברה ישראל יחד (ב"ק, פ"ב, ה"ג). ובצורה אחרת נשנה הדבר בתלמוד הבבלי: "לא תוכל לכבות את הפסח באחד שערייך - לא אומרת אלא בשאר כל ישראל נכנסין בשער אחד" (כתובות, קי"ב ב).

אכן, לפני 19 שנה (בשנת תש"ח - 1948) בדחף הפלאי דרך **שער צפון** ואילו ח"ל אל"ף עמדו לפרוץ דרך **שער שכם**, מפולגים ומבודדים היינו. אילו הבלתנו אל היו שניים **נחתים בירושלים, וכל אחד היה אומר כולה שלי!** ירושלים היתה הופכת למקור של פירוד... מלשון ירושלים הי"ן הופכים ל-ס- מתלוקת. ואילו ירושלים - לשון **התלקה לשבטים** [יואל, ג,ו] - היא ניתנה לעם ישראל כולו, ומקרבו מליא הוא: "שאלו שלום ירושלים" - ירושלים כאה להרבות שלום בעולם.

ולפני רק שנה, כשכוננו כולנו דרך **שער אחד** - שער האריות - הן עם סביבו יקום וכאר יתעלו - רק שנה, כשכולנו מאוחדים, כשברגעים עומדת ממלכת לישוע לשוע, כשבאותו הרגעים היו בבא אל"ף - בבא ההולה לישבור - כשמאורעות עומדים מלפני אחד כל אחינו אשר בתפוצות הגולה, רק שנה נכינו למאורע הגדול:

התעיר שכינתו לציון התעיר לנו את ירושלים!

השנה, אנו קוראים את פרשת "במדבר" הראשונה בספר "במדבר", והשנה היא שנת מפקדים.

כניסת השבת: 19 05
צאת השבת: 20 04

ראש חודש סיון ביום ראשון. **שבת שלום ויום נעים!**